

baade at nedsætte Vekselerernes Afgift saa betydeligt som foreslaaet og samtidig at forhøje deres Provision saa meget som foreslaaet, men det kan nærmere overvejes i Udvalget. At Forholdene ikke for Tiden er gode for Vekselererne, har jeg allerede bemærket, men det er muligt, at dette ogsaa skyldes den Omstændighed, at der er for mange af dem, i alt Fald under normale Forhold, jeg ved ikke, om det er Tilfældet.

Den af Lovforslagets Bestemmelser, jeg er mest betænkelig ved, er dog Bestemmelsen angaaende Fordelingen af de Udgifter, Vekselererne skal slippe fri for. Skal Vekselererne fritages for de omhandlede Udgifter ved Tilsynet med Fondsbørsen, og skal Staten ikke overtage disse — og jeg erkender, at Staten i Forvejen er spændt haardt nok for —, er det ret naturligt, maa jeg erkende, at man lægger disse Udgifter over paa de Papirer, for hvis Skyld Fondsbørsen er oprettet og opretholdes. Men det opnaas desværre kun delvis ved det stillede Forslag. Det opnaas vel for Aktiernes Vedkommende, men jeg synes ikke, det opnaas for Obligationernes Vedkommende. Naar der lægges en Afgift paa Aktieselskaberne i Forhold til Selskabets Aktiekapital, er det lig med at lægge en Afgift paa Aktionærerne i Forhold til deres Andel i Aktiekapitalen, det er eet og det samme. Men naar der lægges en Afgift paa Kreditforeninger og Hypotekforeninger i Forhold til deres Omløb værende Kasseobligationer, er det ikke at lægge en Afgift paa Ejerne af Kasseobligationerne i Forhold til deres Beholdninger af Obligationer, [men det er at lægge en Afgift paa Kreditforeningernes og Hypotekforeningernes Skyldnere i Forhold til deres Gæld til Foreningerne, og det er et ganske andet Princip at fordele Udgifterne efter end det Princip, hvorefter man fordeler dem paa Aktieselskaberne, og jeg syne, det er et daarligt Princip. Kasseobligationsejerne kommer ikke til at svare en eneste Øre af denne Afgift, som man efter Lovforslaget vil lægge paa Hypotekforeningerne og Kreditforeningerne af deres i Omløb værende Kasseobligationsgæld, uagtet det dog kun er Ejerne af de i Omløb værende Kasseobligationer, der har nævneværdig Interesse i at faa disse

Papirer noteret. Hvis Afgiften kun skulde have været svaret af de i Aarets Løb nyudstedte Kasseobligationer, kunde jeg bedre have forsonet mig dermed, thi Obligationerne udfærdiges til Laantagerne, og i det Øjeblik de skal have deres Obligationer realiseret, er de ganske vist interesserede i, at der bliver sat en Notering. Man kan heller ikke sige, som jeg har hørt sige, at den foreslaaede Afgift er saa lille og ubetydelig for Kreditforeningerne og Hypotekforeningerne, at der af den Grund ikke er Anledning til at tale om den. For det første maa man vist gaa ud fra, at Afgiften vil være stadig voksende, da Foreningernes Gæld vil være stadig voksende, det har den været, saa længe jeg kan huske, og der er vist al Grund til at tro, at Gælden til Kreditforeningerne og Hypotekforeningerne endnu ikke har kulmineret, men desværre fremdeles vil være stigende i hvert Fald for en længere Aarrække. For det andet vil Afgiften til at begynde med dog for en Forening som Østifternes Kreditforening udgøre et Beløb af 30 000—35 000 Kr. aarlig, og for Kreditforeningen i Viborg vil den udgøre 20 000—25 000 Kr. aarlig, det er dog ikke helt ubetydelige Beløb. Jeg kan derfor ikke billige de i Lovforslaget foreslaaede Regler for Fordelingen af disse Udgifter.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget tror jeg er Forbedringer, som den forløbne Tid har vist der kan være Grund til at foretage med Hensyn til Loven om Tilsynet med Fondsbørsen, men jeg finder ikke Anledning til nærmere at omtale disse ved denne Lejlighed. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Fremme og til nærmere Prøvelse i et Udvalg, idet jeg ved Forhandlingernes Slutning skal tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et saadant.

Bramsnæs: Da vi i Efteraaret 1919 fik vedtaget denne Lov om Tilsyn med Fondsbørsen, maa man vistnok sige, at vi der kom ind paa en god Lovgivning, forsaavidt som de Ting, der foregaar paa Børsen, i Samfundets Interesse bør være under Kontrol. Børsen skal jo ikke være en privat Institution, saa var der ingen Grund i at holde Børs, det skal være en Institution, som har den samfundsmæssige